

**Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2009
Société des plantations de Mbanga SA (SPM) proti
rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu)
vydanému dne 13. listopadu 2008 ve věci T-128/05 P,
SPM v. Rada a Komise**

(Věc C-39/09 P)

(2009/C 90/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Société des plantations de Mbanga SA (SPM) (zástupce: A. Farache, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Komise Evropských společností

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- částečně zrušit rozsudek Soudu,
- uložit Komisi, aby uhradila náhradu škody a náklady řízení v obou stupních, včetně nákladů navrhovatelky,
- podpůrně vrátit věc zpět Soudu k novému rozhodnutí a rozhodnout o částce náhrady škody, která má být zaplacena.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka na podporu svého kasačního opravného prostředku v zásadě uplatňuje dva důvody.

Prvním důvodem navrhovatelka tvrdí, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž údajně rozhodl, že režim dovozu banánů do Společenství neporušuje zjevným a závažným způsobem zásadu zachování účinné hospodářské soutěže, zásadu která podle navrhovatelky představuje právní pravidlo, jehož předmětem je přiznání práv jednotlivcům.

V tomto ohledu navrhovatelka uplatňuje jednak nezohlednění cílů hospodářské soutěže Soudem, jelikož svůj rozsudek údajně založil pouze na obecných cílech zvláště sledovaných v rámci společné organizace trhu v odvětví banánů. Zároveň navrhovatelka tvrdí, že Soud chybným způsobem vyložil spojení mezi právní úpravou Společenství a protisoutěžním jednáním existujícím na trhu banánů v rozsahu, v němž odmítl uznat, že ustanovení Společenství umožňují prostřednictvím dovozních

licencí poskytnutí hospodářských výhod některým privilegovaným subjektům, jejichž postavení na trhu je posíleno existujícími pravidly.

Svým druhým důvodem navrhovatelka uplatňuje porušení obecných právních pravidel Soudem, zejména zásady řádné správy, v rozsahu, v němž Soud údajně měl za to, že tato zásada sama o sobě nepředstavuje právní pravidlo, jehož předmětem je přiznání práv jednotlivcům. Toto pravidlo však údajně opakovaně bylo zakotveno v judikatuře a v projednávané věci s sebou přináší povinnost Komise zohlednit konkrétní situaci na trhu a konkrétní situaci producentů, kteří při přijetí právní úpravy Společenství nemohou získat postavení subjektů.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná VAT and Duties Tribunal, Manchester (Spojené království) dne 29. ledna 2009 – Astra Zeneca UK Limited v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-40/09)

(2009/C 90/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Astra Zeneca UK Limited

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Předběžné otázky

- 1) Za okolností projednávané věci, pokud je zaměstnanec podle podmínek své pracovní smlouvy oprávněn obdržet dle své volby část odměny ve formě poukázky s nominální hodnotou, musí být čl. 2 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS⁽¹⁾ [nyní čl. 2 odst. 1 písm. c) základní směrnice o DPH] vykládán v tom smyslu, že poskytnutí takové poukázky zaměstnavatelem zaměstnanci představuje poskytnutí služby za protiplnění?

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být čl. 6 odst. 2 písm. b) [nyní čl. 26 odst. 1 písm. b)] vykládán tak, že poskytnutí poukázky zaměstnavatelem zaměstnanci v souladu s pracovní smlouvou je třeba považovat za poskytnutí služby v případě, že má být poukázka využita zaměstnancem pro jeho soukromou potřebu?
- 3) Pokud poskytování poukázek nepředstavuje ani poskytování služeb za protiplnění ve smyslu čl. 2 odst. 1, ani jej nelze považovat za poskytování služeb podle čl. 6 odst. 2 písm. b), musí být čl. 17 odst. 2 [nyní článek 168] vykládán tak, že zaměstnavateli dává nárok na vrácení daně z přidané hodnoty odvedené při pořízení a poskytnutí poukázky zaměstnanci v souladu s pracovní smlouvou v případě, že taková poukázka má být využita zaměstnancem pro jeho soukromou potřebu?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

lodí, jiných než rybářských a rekreačních, s kapacitou vyšší než 12 cestujících, které mají být podrobeny prohlídce.

Článek 11 odst. 2 písm. c) směrnice 2000/59 stanoví, že není-li příslušný orgán spokojený s výsledky prohlídky, zajistí, aby loď neopustila přístav, dokud nepředá lodní odpad a zbytky lodního nákladu zařízení na příjem odpadu v souladu s články 7 a 10.

Estonská republika oznámila úmysl doplnit estonskou právní úpravu za účelem správného provedení daných ustanovení směrnice. Komise nemá informace ohledně přijetí takových změn.

(¹) Úř. věst. L 332, str. 81; Zvl. vyd. 07/05, s. 358.

Žaloba podaná dne 30. ledna 2009 – Komise Evropských společností v. Estonská republika

(Věc C-46/09)

(2009/C 90/18)

Jednací jazyk: estonština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společností (zástupci: E. Randvere a K. Simonsson)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Estonská republika tím, že neprovedla správně ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES (¹) ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 směrnice 2000/59/ES;

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Z ustanovení čl. 11 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/59 vyplývá, že Estonská republika má povinnost stanovit kritéria pro výběr

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tingsrätt Stockholm (Švédsko) dne 6. února 2009 – Konkurrensverket v. TeliaSonera Sverige AB

(Věc C-52/09)

(2009/C 90/19)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Tingsrätt Stockholm

Účastníci původního řízení

Žalobce: Konkurrensverket

Vedlejší účastnice: Tele2 Sverige Aktiebolag

Žalovaná: TeliaSonera Sverige AB

Předběžné otázky

1) Za jakých podmínek dochází k porušení článku 82 ES z důvodu rozdílu mezi cenou účtovanou vertikálně integrovaným hospodářským subjektem s dominantním postavením na trhu při prodeji vstupních produktů ADSL soutěžitelům na velkoobchodním trhu a cenou účtovanou na maloobchodním trhu?

2) Jsou v tomto ohledu relevantní pouze ceny účtované dominantním hospodářským subjektem účastníkům nebo je třeba při posouzení první otázky rovněž zohlednit ceny soutěžitelů na maloobchodním trhu?